

Пирдопъ, отъ дѣто въ 1853 година е билъ отведенъ отъ Иосафа на Св. Гора, въ Хилендарския мѣнастирь. Тамъ, като мѣнастирски послушникъ, Генчо изучавалъ църковно-славянското учение, църковния редъ и пѣние и въ продължение изобщо на 4 години той се прѣдалъ тамъ на умствени занятия, Въ 1858 година билъ облѣченъ въ пѣрзия монашески чинъ отъ управителя на светогорскитѣ мѣнастири — стареца Нилъ. Тогава мирското му име Генчо било замѣнено съ Гervасий. Слѣдъ като училъ извѣстно врѣме въ светогорското гръцко богословско училище, Гervасий прѣзъ 1859 год. билъ ржкоположенъ за дяконъ, а въ 1863 година билъ произведенъ въ иеромонашески санъ и отреденъ да служи въ Хилендарския съборенъ храмъ. Слѣдъ три години билъ изпратенъ отъ мѣнастирското началство за духовникъ-изповѣдникъ въ гр. Станимака. Прѣзъ 1867 година Пловдивската училищна община го избрала за игуменъ на Араповския мѣнастирь „св. Недѣля“, управляванъ отъ Гervасия въ продължение на шестъ години. Въ тоя мѣнастирь сж намирали най-радушень приемъ и подслонъ най-виднитѣ революционери и самоотвержени апостоли на българската свобода: Бенковски, Левски и пр. Прѣзъ врѣме на игуменството си, Гervасий открилъ при мѣнастиря училище, въ което привлѣкълъ около 100тина дѣца за ученици, откоито мнозина сж станали послѣ свещеници и учители. На 28 януарий 1873 година Гervасий е билъ произведенъ въ епископски санъ въ Пловдивската катедрална църква отъ търновския митрополитъ Иларионъ Макариополски, Пловдивския Панаретъ и Сливенския — Серафимъ и назначенъ за помощникъ на митрополитъ Панарета. Когато по заповѣдъ на султанъ Азисъ е билъ призованъ въ Цариградъ прѣзъ 1876 год. митрополитъ Панаретъ, за неговъ замѣстникъ е билъ оставенъ Левкийския епископъ Гervасий. Всѣки му сж извѣстни врѣмената прѣзъ 1876/77 год., особено въ